

ХЕРСОНСЬКИЙ АКТОР ЗАКЛИКАВ НЕ ЕКСПЛУАТУВАТИ РОЗУМОВО-ВІДСТАЛИХ ЛЮДЕЙ

Актор Херсонського театру Віталій Пронько – це феномен і приклад для багатьох. Адже хлопець, що не має сугубо професійної акторської освіти, а натомість є єдиною з обмеженими можливостями – приклад для тих людей, що бояться мріяти...

Історія така, що колись Віталіка покинула напризволяще мама. Хлопчик, що мав серйозну хворобу, пов'язану з хребтом, мало не загинув. Потім Віталік потрапив до школи-інтернату, де він навчався і завжди мріяв бути актором. Так і минали рік за роком, хлопець пішов навчатися до технікуму, потім до Херсонського державного університету і врешті фортуна до нього повернулася обличчям – його запросили на роль у виставі «Каліка з острова Іншімаан», де він мав зіграти Каліку Біллі.

Як не було важко хлопцеві без професійної освіти і з обмеженими можливостями – він мужньо долав усі труднощі, бо його вела світла мрія, яка, на щастя, здійснилася. Віталій Пронько став актором Херсонського обласного академічного театру ім. Миколи Куліша. Далі пішли ролі в «Лісо-

вій пісні», де він зіграв Потерча, потім роль Жиди у виставі «За двома зайцями» (режисер Сергій Павлюк), а також отримав роль Троля у казці «Фея у царстві тролів» (режисер Ірина Корольова). Далі у хлопця з'явилися ще дві ролі у прем'єрних виставах, які незабаром з'являться в репертуарі – це «Кайдаш Sons» (режисер Сергій Павлюк) та «Лавина» (режисер Лінас Зайкаускас). Нині хлопець, який вперто йде до своєї мети, вийшов на зовсім новий рівень акторської майстерності – зіграв у моновиставі «Vitalius» за п'єсою «Півник з Букваря» Андруса Ківрйха.

Історія про розумово-відсталу людину, яку нахабно використовують у своїх цілях інші люди – це соціально гостра тема, яка не може не хвилювати. Прем'єра цієї вистави відбулася на XX Міжнародному фестивалі «Мельпомена Таврій». Але творча команда вирішила не обмежуватися південним регіоном і показати виставу в інших містах, тому радо відгукнувшись на запрошення громадської організації «Необмежені можливості» і поїхали до Харкова.

З 9-го по 11-те вересня Віталій виступав у Харківському моло-

джному театрі, у Харківському державному соціально-економічному коледжі (де хлопець колись навчався) та в Харківському національному університеті ім. В.Н. Каразіна. Які враження від поїздки отримав актор та про що мріє нині, читайте далі...

– Як приймали тебе в Харкові?

– Чудово. В рамках соціального проєкту я вперше поїхав на гастролі. Приємно було побувати у місті, де колись навчався. Серед запрошених гостей була переважно молодь: студенти, запрошені аматорські колективи. Прийшло дуже багато студентів, викладачів, навіть ректор університету Каразіна був... Була гарна атмосфера, все пройшло дуже добре. Були присутні й мої викладачі, які були дуже вражені і здивовані, що такий рівень, така вистава, складна для сприйняття, були задоволені, що студенти спокійно сидять і слухають.

– Про що ця вистава і чим вона так привабила харків'ян?

– Вистава про те, як здорові люди використовують людей з інвалідністю. Мій герой розумово-відсталий, він залишився на якомусь десятиріччій дитини, а йому років сорок. Його використовує дядько, який прокує героя на злочини.

– Важко давалася роль?

– Скажу чесно – мені все дається не так легко. Я не професійний актор і всього цього навчаюся, намагаюся всмоктувати

професію, але безперечно, було дуже цікаво. Цю роботу я робив з режисером Сергієм Павлюком, і переважно час він проводив зі мною. Це давало мені можливість більше навчитися у нього. Плякати і режисер – це завжди дорогий цінний час для актора.

– Останнім часом тобі дають ролі дещо екстремальні? Як ставишся до цього, не страшно?

– У мене формат такий – всюди вміщуюсь (сміється). Не страшно. Навпаки, з'являється азарт – зможеш чи ні. В театрі не можна казати «ні». Я можу все, тому ніколи не відмовляюся.

– Чи було хвилювання перед виступом?

ризму виконавчого комітету Березанської міської ради. Ольга Стадник, директор Центру, особисто і дуже ретельно підбирала виставочні рамки для фоторобіт, призначені спеціально для професійних фотовиставок. Під час урочистого закриття виставки вона побажала пані Тетяні «творчого натхнення і вдячних глядачів, які отримують море позитиву та задоволення від чудових фоторобіт».

Гумор – це доволі складний жанр, особливо у фотомистецтві, але пані Тетяні дуже легко вдалося заохотити глядачів у свою творчість.

Виставку завершено, але глядачі чекають на нові зустрічі з фотографом, залишивши в серці чудові спогади про побачені фотороботи, разом із широкими відгуками авторці:

«Ваша виставка фотографій надає оптимізму і бажання жити повним життям». «Вражає справжність моменту, життєвість сюжету». «Дякуємо, що несете позитив у цей світ».

Тетяна ШАСТІНА,
засновник фестивалю «АМПУЛА»
і «ШоТоТо», член НСТДУ

Тетяна ЛЮТА

ГУМОР СЕРЕД НАС

Бабуса-пірата, ківч-реготун, загублені в бубликах та інші кумедні сюжети з квітня до вересня веселили березанців на фотовиставці Тетяни Люти «Гумор серед нас». Таку нагороду отримала запорізька авторка, посівши Перше місце у III Міжнародному фестивалі комедійного мистецтва «ШоТоТо».

Для Березані великою честю є приймати майстрів такого рівня. Адже пані Тетяна є дипломантом низки Всеукраїнських і Міжнародних конкурсів, учасницею понад 100 фотовиставок і міжнародних фотосалонів, нагороджена кількома золотими, срібними і бронзовими медалями.

«Фотографія для мене – це спосіб життя, цілий світ, яким я живу і в який вкладаю свою душу. Це світ, де можна нескінченно вдосконалюватися та експериментувати», – розповідає фотомайстриня. Виставка була у Центрі дозвілля м. Березань Київської області, за підтримки відділу культури і ту-

